

Sorosov poskok Šeliga a registrované partnerstvá ako konzervatívna hodnota. Je to už dno tzv. slovenského konzervativizmu?

- CZ24 News | 15. října 2022

SLOVENSKO: Kam až je ochotný a schopný klesnúť tzv. konzervativizmus na Slovensku, ktorý pred každými parlamentnými voľbami vstane zázračne z popola ako bájny vták Fénix, aby nasľuboval naivným a povedzme si to už na rovinu, pravdepodobne aj zúfalo nepoučiteľným kresťanom boj proti potratom, gender ideológii, sexuálnej výchove a partnerstvám či manželstvám homosexuálov, to predviedol včera známy exponent tohto hermafroditného (konzervatívno-liberálno-trockistického) smeru, Juraj Šeliga.

V relácii Štefana Hríba *Pod lampou* sa priznal k hlasovaniu za návrh Tomáša Valáška zo strany *Progresívne Slovensko* na uzákonenie registrovaných partnerstiev a uviedol, že tieto partnerstvá sú „konzervatívnou hodnotou“.

Juraj Šeliga

zdroj: TASR – Michal Svítok

Odložme najprv nabok možné hodnotenie tohto ideového *salta mortale*, z pohľadu šokovaného voliča, ktorý sa pravdepodobne domnieval, že človek formovaný v *Kolégiu Antona Neuwirtha* bude mať jasne vyprofilované hodnotové postoje, aspoň v duchu banálneho kresťansko-demokratického povojnového vajatania, ktoré u nás v 90. rokoch reprezentovalo KDĽ. Týmto voličom môžeme nanajvýš odporučiť vynechanie ranného pohľadu do zrkadla, z dôvodu možného nárastu

depresívnych nálad a zúfalstva. Evidentne im už pomoci niet, a s veľkou pravdepodobnosťou budú aj v ďalších voľbách (pokiaľ ich nejaký výnimočný stav neznemožní) dávať hlasy podobným persónam, budiacim teraz dojem permanentnej vylakanej dvojtvárnosti.

Nás by malo, viac ako osud tejto nešťastnej sorty voličov, zaujímať celkové pozadie vecí, na ktoré upriamujú našu pozornosť výroky a priznania Juraja Šeligu, ako lúč baterky v pivnici plnej hlodavcov. Čoho reprezentantom je vlastne Juraj Šeliga? Samotný moderátor Štefan Hríb sa v rozhovore netajil prekvapením, že jeho partner v diskusii hlasoval za partnerstvá a označil ich správne, ako dobre informovaný priaznivec tejto zvrátenosti, za liberálnu hodnotu. Šeliga sa v podstate pred kamerou a Hríbom obhajoval, aby dokázal, že napriek hlasovaniu za registrované partnerstvá je stále konzervatívcom.

Išiel na to pekne od lesa, zrejme poučený a vyškolený najnovšími trendmi zo sladkého tolerantného Západu, kde sa nám ako huby, dažďovky a burina po daždi, rozmáhajú tzv. homosexuálni konzervatívci. Písali sme o nich viackrát aj na portáli Christianitas.sk. Najprv odmietol spájanie pojmu konzervativizmu s vierou, aby následne uviedol, že registrované partnerstvá sú hodnotou tzv. sekulárneho konzervativizmu.

Čo si máme pod týmto pojmom predstaviť?

Nejde samozrejme o nič nové, máme tu pred nosom staré a v nespočetných variantoch obžuté pozitivistické blábotanie Augusta Comta, ktorý sa s pravou duchaplnosťou francúzskeho filozofa rozhodol, že bude zároveň agnostikom, panteistom či ateistom (podľa momentálnej nálady) a popri tom aj konzervatívcom, z čisto utilitárnych dôvodov – bál sa sociálnych nepokojov a rozvratu. Ľudovo povedané s donom Camilom: chcel, aby sa cap nažral a kapusta zostala celá. My mladší, ktorí sme neboli Comtovými rovesníkmi, sme mali možnosť zažiť zlatú éru tohto sekulárneho konzervativizmu na prelome 20. a 21. storočia, keď sa tento ideový nezmar nazýval neokonzervativizmom, či jeho predstavitelia pejoratívne „*neoconi*“. Čím boli v skutočnosti, to vystihli presne autori ako Thomas Piatak alebo Pat Buchanan, keď ich nazvali trockistami.

Samozrejme, ako otvorení trockisti by sa nemohli títo zvláštni konzervátori tradícií (a registrované partnerstvá sú predsa drevnou tradíciou, ktorá siaha až do antiky), dožadovať hlasov ťapených kresťanov vo voľbách, pretože tí sú ešte natoľko pri elementárnom zmyslovom vnímaní, že si boli schopní prečítať či vypočúť v médiách o tom, komu režisér na politickom javisku prideliť kostým ľavicového progresívca, neomarxistu a trockistu – teda *Progresívnemu Slovensku*.

Radobykonzervatívci preto musia pred nich predstúpiť ako – „konzervatívci“. V špeciálnom kostýme. No a keď už sú pekne usadení okolo parlamentných korytok, potom zahlasovať za neomarxistické a trockistické zákony.

Ale ešte stále nie sme na konci lúča baterky. Tam sa totiž nachádzajú tie organizácie, ktoré nám vyrábajú, modelujú a vypúšťajú do politickej arény práve takýchto Šeligov – nemastných-neslaných, všetko tráviacich a širokospektrálnych chameleónov, ktorí sú zároveň konzervatívami, liberálmi, trockistami aj neomarxistami. Je to len zlyhanie jednotlivcov, alebo boli tieto organizácie už v zárodku plánované ako liahne podobných individuí, ktoré mali vystriedať starú generáciu politikov?

Spomeňme si na otvorené vyhlásenia a projekty exponentov globalizmu, akými sú George Soros alebo Klaus Schwab, z 90. rokov 20. storočia. Deklarovali vtedy akútnu potrebu výchovy nových progresívnych kádrov, ktoré by nahradili politikov so zastaralými názormi a za účelom výchovy týchto nových kádrov odporúčali zakladať rôzne formačné organizácie, a to nielen úzko ideologicky zamerané v progresivistickom duchu, ale také, ktoré by osviežili myslenie v celom politickom spektre.

Pozrime sa teda na organizáciu, ktorá vyformovala „*sekulárneho konzervatívca*“ Juraja Šeligu.

Kolégium Antona Neuwirtha o sebe tvrdí, že je „*nezávislá vzdelávacia inštitúcia zameraná na výchovu spoločensky angažovaných mladých ľudí v duchu kresťanských hodnôt a kultúrneho odkazu západnej civilizácie.*“

Nech pátrame ako pátrame, nikde medzi kresťanskými hodnotami a odkazom západnej civilizácie nenachádzame onú najnovšiu hodnotu tzv. sekulárneho konzervativizmu – registrované partnerstvá. Aká teda bola formácia Juraja Šeligu v tejto „*kresťanskej*“ inštitúcii, keď sa teraz dozvedáme, že vlastne podporuje trockistov a neomarxistov z *Progresívneho Slovenska* a ešte má tú drzosť to svojim šokovaným voličom prezentovať ako „*konzervatívnu hodnotu*“?

Tridsať rokov, ktoré nás delia od naštartovania týchto fabrík na nových, svetu otvorených a veľmi prispôsobivých mladých politikov nám dávajú tušiť, že veľká generačná výmena v tzv. kresťanskej politike je pomaly dokončená a súčasné mladé ročníky kresťansko-demokratických exponentov sú práve odchovanci týchto inštitúcií, ktoré sa síce na svojich stránkach, podobne ako všetci súčasní progresívcovia v katolíckej Cirkvi, neustále oháňajú menami ako sv. Tomáš Akvinský, sv. Ignác z Loyoly, sv. František či sv. Augustín, avšak v praxi konajú tak, žeby zrejme po nich títo svätci skočili, na čele so sv. Mikulášom, ktorý skočil rovnako po heretikovi Ariovi, a prefackali ich.

Je zrejmé, že tieto inštitúcie sú dnes po ovocí natolko ľahko rozpoznateľné, a voličmi toľkokrát oplakané, že bude pre kresťana lepšie ich vyliat' aj s dieťaťom, pretože to dieťa je už evidentne mŕtve, ak to nebola od začiatku len maketa na postupné zmanipulovanie kresťanov na Slovensku v duchu neomarxistických inštrukcií Antonia Gramsciho. Stav kresťanskej politiky na Slovensku, keď sa tzv. konzervatívci predbiehajú v tom, kto sa lepšie prispôsobí pokrokovým trendom, kto podá umiernennejšie návrhy, alebo dokonca kto sa lepšie ospravedlní za údajné kresťanské zločiny, je toho jasným dôkazom.

Z načasovania prezentácie názorov Juraja Šeligu, napríklad na portáli *Postoj*, pričom ako ďalší podporovatelia návrhu zákona boli na portáli uvedení „*aj jeho kolegyňa zo Za ľudí Jana Žitňanská, odídenci z OLaNO Katarína Hatráková a Ján Mičovský, Miroslav Kollár zo Spolu či Martin Borguľa zo Sme rodina*“, môžeme odhadovať, že kampaň na prijatie registrovaných partnerstiev kresťanskými kruhmi sa začína stupňovať.

Včerajšia strelba na Zámockej ulici, pri ktorej mali byť údajne obeťami osoby s homosexuálnou orientáciou a pri ktorej polícia automaticky pracuje aj s variantom „*zločinu z nenávisti*“, môže vytvoriť dostatočný nátlakový mediálny rámec, v rámci ktorého dôjde k takému vybičovaniu kajúcnych emócií kresťanov za ich údajné ubližovania minoritám, že nakoniec samotní „*sekulárni konzervatívci*“ podajú návrh na manželstvá homosexuálov. A to bude vyvrcholenie pseudokresťanského konzervativizmu na Slovensku.

AUTOR: Branislav Michalka

[ZDROJ](#)